

JON TUE -----TEKSTER (Tom Hustad)

I.

Jon Tue er forretningsmann. Han har en butikk i byen. Tue er gift med en dame fra en liten by i Norge. De har to barn, en pike og en gutt. Piken går på skolen, men gutten er i forretningen hos faren. Moren steller huset. Familien Tue har et pent hus og to biler. Bilene er fra Tyskland.

II.

I fjor gjorde Tue en forretningsreise til USA, og fru Tue reiste med. De brukte fly på fremturen, for det er jo det raskeste fremkomstmidlet. På tilbaketuren seilte Tues med et passasjerskip. Det varte lenger, men de hadde en hyggeligere reise, syntes de. Om bord kjøpte folk billig brennevis, og nordmennene betalte med norske kroner.

Barna ventet på bryggen for å vinke ved hjemkomsten, og etterpå takket de for alle de fine og dyre gavene fra Amerika. „Det er jammen deilig å være hjemme igjen,“ sa Tue. „Man sier jo: borte bra, hjemme best. Det skjønner jeg bedre nå,“ tilføyet fru.

III.

I går morges ble strømmen borte, og Tues fikk ikke kaffe til frokost. Tue lot bilen stå i garasjen og gikk til byen, for den våte snøen gjorde veiene og gatene svært glatte. Unni tok ikke sykkelen, og hun kom for sent på skolen, for trikkene stod. Bussene og togene var forsinket, og folk kom ikke tidsnok på arbeidet.

Arne Tue lå til sengs og likte seg dårlig. Han var forkjølet, og fru Tue brakte sønnen både mat og medisiner.

IV.

Tue gikk en tur med hunden sin. Den løp foran ham. Da traff han sin venn Lars Austad og han svigerfar.

«Nei mor`n, Lars», roper Tue. «Det var da hyggelig å se deg igjen!» « Ja, i like måte, Jon – det er lenge siden sist. Du må hilse på min svigerfar, advokat Bråten. Svigerfar, her er min gamle venn Jon Tue.» « God dag, det gleder meg meget. Min svigersønn snakker så ofte om deg og dine.»

Så snakker Austad litt om sin familie og om huset sitt, og så spør han Jon om hans liv. Jon Tue prater om sine gleder og sørger. Han roser sin kone og hennes arbeid. «Uten henne klarer jeg meg ikke, sier han til slutt.» « Nå må dere snart besøke oss,» sier Lars. Så avtalte de en dag, sa adjø, og Jon Tue og hunden hans fortsatte turen sin.